

Muammer Gadhaffi geliquideerd in opdracht van het Westen

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 15 april 2012) (Laatste bewerking: 5 oktober 2017)

Jaren voor de start van de “Arabische Lente” in 2011, was de omverwerping van [Moeammer Gadhaffi](#) al gepland. De opmerkingen die [Barack Hussein Obama maakte](#) in zijn toespraak over de situatie in Libië waren gebaseerd op valse bewijzen.

Ze hebben hem op 25 oktober op een onbekende plek in de woestijn van Libië begraven, om te voorkomen dat zijn laatste rustplaats een bedevaartsoord zou worden. Muammar Gadhaffi de “Dolle hond van het Midden-Oosten” meer dan 40 jaar de onberekenbare dictator van Libië. Ook zijn zoon Mutassim en oud-minister van Defensie, Abu Bakr Younes, zijn in het geheim ter aarde besteld. De lichamen lagen vanaf 20 oktober 2011 in een gekoelde ruimte in Misrata, waar duizenden Libiërs zich verdrongen om een glimp van de dode Gadhaffi op te vangen en foto's te maken. Een groep [‘Allahoe akbar’gillende moslimextremisten](#), blijken hem in [koelen bloede te hebben vermoord](#). Gadhaffi en zijn zoon waren na hun arrestatie gefilmd terwijl ze nog in leven waren. De lezing is dat de oud-leider na zijn arrestatie in een vuurgevecht terecht kwam tussen zijn getrouwen en troepen van de nieuwe machthebbers. Hij zou daarbij een kogel in zijn hoofd hebben gekregen. De Libische bevolking kreeg vier dagen lang de gelegenheid in een koude ruimte in een vleeswinkel de neergelegde ontzielde lichamen van Gadhaffi en zijn zoon Mutassim te bekijken.

Er zijn sterke aanwijzingen dat Gadhaffi door speciale troepen van de NAVO is opgepakt en in beide benen is geschoten om te voorkomen dat hij zou vluchten. Vervolgens werden de rebellen op de hoogte gesteld waar zij hem konden vinden. Er waren twee redenen voor deze handelswijze: ten eerste mocht de aanwezigheid van NAVO grondtroepen in Libië niet officieel bekend worden, omdat hiermee het VN mandaat werd overtreden. Ten tweede wilde men de rebellen -die er niet in geslaagd waren om Sirte te veroveren- een psychologische overwinning bezorgen. Het zou veel beter overkomen dat Gadhaffi door zijn eigen volk was vermoord dan door de NAVO.

Er is nog steeds veel discussie waarom hij eigenlijk van het wereldtoneel diende te verdwijnen. Volgens sommige onderzoekers zou Gadhaffi van plan zijn geweest de Amerikaanse dollar te dumpen, als olie-voorvaluta-munt. Het was zijn bedoeling een ‘Gouden Dinar’ als betaalmiddel in te voeren om en vroeg de leiders van de olieproducerende Afrikaanse en Moslim-landen hem hierin te steunen. Deze munt zou vanzelfsprekend een regelrechte bedreiging zijn geweest voor zowel de Amerikaanse dollar als de Euro. Wanneer dit plan doorgang zou hebben gevonden, zou het de balans in de financieel-economische wereld, volledig hebben verstoord. Daar waren ze natuurlijk niet blij mee in Washington en Brussel! Dus opruimen deze dictator. [Hillary Clinton lachte om de dood van Gadhaffi](#).

“The prince of War” Barack Hoessein Obama was de stuwende kracht achter de invasie in Libië. Obama gebruikte als argument: [“het is in ons nationale belang](#) dat wij ons niet afzijdig kunnen houden en moeten helpen deze tiran te verwijderen, gelijk Bush dat heeft gedaan in Irak.” Hij zette in juni 2011 het Congres gewoon buitenspel door openlijk te zeggen dat hij hen niet nodig had om militair op te treden tegen Libië maar volgens Artikel I, Sectie 8 van de Amerikaanse Grondwet kan alleen de oorlog worden verklaard als het Congres

daarmee instemt. In juli 2011 verwierp het Congres het verzoek van de NWO-narcist Obama om alsnog toestemming voor de oorlog te krijgen. Desondanks ging hij gewoon door met voorbereidingen Gadhaffi van het wereldtoneel te verwijderen. Later poogde hij zijn optreden te rechtvaardigen door in een brief aan de voorzitter van het Huis van Afgevaardigden, John Boehner, te verklaren dat de militaire aanval 'geautoriseerd was door de VN Veiligheidsraad.

Dat de opstand in Libië geen spontane volksopstand was, maar ruim van tevoren door het Westen was gepland, bleek onder andere uit een gelekte email van 1300 woorden, die op 8 juni 2008 door de voormalige Britse ambassadeur in Libië [aan premier Tony Blair werd verzonden](#). Hierin werd reeds het later uitgevoerde plan besproken om Gadhaffi te verwijderen, en te vervangen door een islamistisch marionettenregime. Na het verwijderen en laten vermoorden van Gadhaffi werd het Amerikaanse consulaat in Benghazi gebruikt als CIA-basis voor het doorsluizen van grote hoeveelheden wapens naar de Syrische jihadisten die tot taak kregen ook de

Syrische dictator Bashar al Assad te verwijderen. Het Witte Huis neemt al jaren de vrijheid overal waar het dat nodig acht, oorlogsmisdaden te plegen.

In de praktijk bleek Obama de stuwende kracht achter de zogenaamde 'humanitaire' oorlog tegen Gadhaffi en de invasie in Libië. De door de elite gecontroleerde media nam het op voor deze 'vredestichter' en sprak van humanitaire acties om 'vrede' te brengen. Deense F-16's waren nog voordat er in Libië een schot was gelost in Italië aan het trainen. Een lokaal vuurgevecht bij Benghazi leidde tot een door de NAVO voorbereide en gesteunde opstand. De stafchef van het leger van het Arabische oliestaatje Qatar gaf toe dat er in Libië honderden Qataarse soldaten hebben meegevochten tegen de troepen van Gadhaffi. Volgens militaire bronnen werden zij daar met Amerikaanse transportvliegtuigen heen gevlogen. Ook Jordaanse soldaten namen deel aan de strijd in Libië.

Mede dankzij de NAVO luchtaanvallen is Libië in korte tijd van een behoorlijk welvarend land in een puinhoop veranderd.

Walter Edward Fauntroy, tussen 1971 en 1990 namens de Democraten lid van het Amerikaanse Congres, was in Libië om met eigen ogen te zien wat er nu precies klopt van de zogenaamde 'humanitaire' oorlog die de NAVO -in samenwerking met de Libische rebellen en aan Al Qaeda verbonden terreurgroepen- tegen het bewind van Gadhaffi voerde. Tot zijn ontzetting was hij persoonlijk getuige van door Franse en Deense NAVO troepen gepleegde oorlogsmisdaden tegen de Libische bevolking. Fauntroy, tegenwoordig

voorganger van de *New Bethel Baptisten Kerk*, zat met 35 andere buitenlanders -hoofdzakelijk journalisten- opgesloten in het Rexos Hotel in Libië toen de hoofdstad in augustus 2011 werd veroverd door de Libische rebellen.

Sommige bronnen melden dat Fauntroy hierbij door pro-Gadhaffi strijders om het leven zou zijn gebracht, maar later dook hij veilig en wel weer op in zijn geboortestad Northwest DC in de VS. In een [interview](#) met AFRO zei hij dat hij vol afschuw had gezien hoe Franse en Deense NAVO troepen kleine dorpen bestormden en daar pro-Gadhaffi aanhangers -zowel strijders als burgers- onthoofdden en aflachtten, om vervolgens deze 'overwinningen' op foto vast te leggen en aan de rebellen toe te schrijven. Volgens Fauntroy hadden de anti-Gadhaffi rebellen de opdracht gekregen om tijdens de massamoorden door de Europese soldaten binnen te blijven en zich er niet mee te bemoeien.

In het Rexos Hotel was tevens de [Britse journalist Lizzie Phelan](#) aanwezig: 'Dit bloedbad past niet in het verhaaltje van een 'vrij Libië' waarin de burgers worden beschermd'. Ook verhaalt ze dat Tripoli dankzij de rebellen en de NAVO is veranderd in een lege, rokende en naar de dood ruikende puinhoop.

barbaren

Moordende

Gadhaffi zou uit Sirte zijn vertrokken in een konvooi dat bestond uit 75 voertuigen. Volgens de Londense *Daily Telegraph* werd Gadhaffi's aanwezigheid in het konvooi ontdekt door een Amerikaans River Joint RC-135V/W verkenningstoestel, dat deze informatie vervolgens doorstuurde naar Franse gevechtsvliegtuigen, die daarop de aanval openden. Het Duitse blad *Der Spiegel* meldde echter dat de tip die naar Gadhaffi's schuilplaats leidde afkomstig was van Duitse geheime agenten. Hoewel bondskanselier Merkel fel tegen Duitse deelname aan de

NAVO operatie in Libië was, speelde de Duitse veiligheidsdienst BND er desondanks een grote rol. Zoveel is wel duidelijk dat de rebellen zonder de actieve interventie van Amerika, Groot Brittannië en Frankrijk nooit Gadhaffi hadden kunnen verslaan.

Een getuige heeft verklaard dat de Libische dictator doodgeschoten is met zijn eigen favoriete gouden pistool. Hij droeg dit pistool toen hij gevangen werd genomen in een afwateringsbuis buiten zijn woonplaats Sirte. Een rebellengroep uit het Oosten beweren hem gevangen te hebben genomen en vervolgens opgeëist door de zogenaamde Misrata-groep die hem mee wilde nemen. De oostelijke rebellen waren het daar niet mee eens waarna één van hen Gadhaffi doodschoot met zijn eigen gouden pistool en zou daarna gezegd hebben: ‘Nu mogen jullie hem hebben’.

Gadhaffi's gouden pistool

Reacties op dood Gadhaffi

De dood van Gadhaffi heeft internationaal niet alleen juichende reacties opgeleverd maar leidde internationaal ook tot vragen en kritiek. De Russische minister van Buitenlandse Zaken Sergej Lavrov zei dat Gadhaffi volgens internationale regels recht had op een behandeling als krijgsgevangene. Volgens Lavrov had hij onder geen beding gedood mogen worden. Amnesty International riep op tot een onafhankelijk onderzoek omdat er sprake zou kunnen zijn van een oorlogsmisdad als de oud-dictator doelbewust is doodgeschoten nadat hij gevangen was genomen. Fidel Castro haalde hard uit naar degenen die verantwoordelijk zijn voor zijn dood. Hij noemde de rol van de NAVO “genocidaal” en zei dat Gadhaffi is geliquideerd. Volgens Castro is Gadhaffi's „kadaver gekidnapt en tentoongesteld als een oorlogstrofee, een daad die de meest elementaire principes, normen van moslims en andere religieuze geloven in de wereld schaadt”. Hij schreef dat in een column met als titel [De genocidale rol van de NAVO](#). Castro zei dat Gadhaffi levend gevangen werd genomen en geliquideerd door mannen die door het bondgenootschap waren bewapend. Castro beschreef de NAVO als een „brut militair bondgenootschap” dat is „uitgegroeid tot het meest perfide instrument van repressie in de geschiedenis van de mensheid”.

Wat is het nog maar geleden dat figuren als Tony Blair, Sarkozy, Berlusconi, de Belgische dorpsidiot Guy Verhofstadt en vele anderen, aan de voeten lagen van de Libische dictator. Tony Blair was zelfs getuige van zijn [perverse verdorvenheid](#) en sexuele explatatie van jonge meisjes en jongens. Kort voor het uitbreken van de opstand tegen zijn bewind, werd Gadhaffi nog door Sarkozy en Berlusconi met alle egards ontvangen in Parijs en Rome. In december 2010 noemde Berlusconi Gadhaffi tijdens zijn eindejaarspersconferentie zelfs nog een „vriend”. Kort daarna gaf hij de top van de Italiaanse geheime diensten in 2011 persoonlijk opdracht ervoor te zorgen dat Gadhaffi zou worden „[afgemaakt](#)”. Dit stelde de Italiaanse krant Il Fatto Quotidiano op 13 juni 2013 op gezag van een „gezaghebbende diplomaat met goede contacten bij de geheime diensten”. Franse en Italiaanse media melden dat westerse geheime diensten ervoor hebben gezorgd dat Gadhaffi niet levend in handen zou komen van het Internationaal Strafhof (ICC) in Den Haag. Hij zou dingen gezegd kunnen hebben die onder meer de toenmalige Franse president Nicolas Sarkozy in een lastig parket zou hebben gebracht. Volgens sommige bronnen zou hij tientallen miljoenen euro's hebben aangenomen van Gadhaffi.

Tijdens een bijeenkomst van het Europese Parlement in de “Toren van Babel” in Straatburg over de situatie in Libië, kreeg [Derk Jan Eppink](#) een minuut om het woord te mogen voeren. Tijdens zijn ‘toespraak’ haalde hij één voor één foto's te voorschijn met daarop de president van de EU Herman van Rompuy, Guy Verhofstadt, Silvio Berlusconi en Tony Blair, allemaal in innige standjes met de man die nu door dezelfde personen is uitgekotst. De hypocrisie druipt er werkelijk van af.

Blair-Sarkozy-Gadhafi, om misselijk van te

worden!

In april 2004 was Gadhaffi op bezoek bij de Europese Unie in Brussel. Het was zijn eerste staatsbezoek op Europese bodem in 15 jaar. Toenmalig premier van België Guy Verhofstadt ontving hem met veel toeters en bellen, legde zelfs de rode loper voor hem uit en drukte hem hartelijk de hand. Zeven jaar later, op 16 maart 2011, zei Verhofstadt in het Europese Parlement: “De zwakke opstelling van de EU over Libië maakt mij ziek.” De huichelaar Verhofstadt beschuldigde de EU ervan de Libische ‘opstandelingen’ door hem betiteld als ‘helden’, in de steek te laten. “Wat doen wij om hen te helpen? Om hen te verdedigen? Steunen we hen met een vliegverbod? Nee, we sturen observatieteams.” Nooit heeft deze figuur zich uitgesproken tegen de levering van wapens aan Gadhaffi. Bron: Joods Actueel [Magazine nr. 50 van maart 2011](#): op blz. 34 **Huichelarij? Niets nieuws!** door André Gantman

De voormalige premier van België Guy Verhofstadt, ontvangt

dictator Muammer Gadhaffi.

Libië staat vandaag onder controle van een ongeregelde bende moslimrebarbaren waaronder terroristen van de aan Al-Qaeda verbonden: [“Libyan Islamic Fighting Group”](#) (LIFG) met aan het hoofd de in 1966 geboren [Abd Al-Hakim Belhadj een Al-Qaeda veteraan uit Afghanistan](#). Klik hier voor meer informatie over deze figuur en over de hulp die hij van Washington heeft ontvangen bij het verdrijven van Gadhaffi.

Er kan niet meer over een staat en staatsgezag gesproken worden in Libië. Het land is verdeeld door interne stammenoorlogen en ideologische verschillen en verkeerd daardoor in chaos. De aanvoerders van gewapende moslimbendes bepalen de wet en het oostelijke Benghazi is de facto een vrijplaats geworden voor al-Qaida waar niet langer olie maar wapens het belangrijkste exportartikel zijn. Na de dood van Gadhaffi, benoemde Belhadj zich met toestemming van Obama tot leider van de militaire raad in de Libische hoofdstad. Veel van zijn volgelingen staan bekend als hofleveranciers voor zelfmoordterreur tegen westerse troepen in Afghanistan. Inmiddels wappert de zwarte vlag van Al-Qaeda, compleet met de tekst ‘Allah is de enige god’ op het dak van het gerechtsgebouw in Benghazi en op de voertuigen van de terroristen. De vlag staat voor de terreur van Al-Qaeda tegen de Amerikanen en de ISAF-troepen in Afghanistan. De nieuwe ‘machthebbers’ laten niets aan duidelijkheid te wensen over wat hun bedoeling is, op naar moslimextremisme en de invoering van de sharia als “enige en officiële wet”. Een van de leiders beloofde tevens dat hij Gadhaffi's verbod op polygamie zal intrekken en het islamitische bankieren -waarin het heffen van rente is verboden- zal invoeren. ‘Rente creëert ziekte en haat tussen mensen,’ aldus de leider. Ondertussen werd er echter geen acht geslagen op de islamitische wet die stelt dat de doden onmiddellijk moeten worden begraven, aangezien de Libiërs vier dagen na hun dood nog

steeds in de rij stonden om de in een koude ruimte in een vleeswinkel neergelegde ontzielde lichamen van Gadhaffi en zijn zoon Mutassim te bekijken.

Libië is na de dood van Gadhaffi ontaard in een strijdtoneel van elkaar rivaliserende stammen en terreurgroepen die de smaak van het moorden te pakken hebben net als de barbaren van IS(IS) en andere terreurgroepen in Syrië en Irak. Dankzij de NAVO controleert ISIS inmiddels een enorm gebied van 300 kilometer langs de Libische kust, vanwaar dagelijks talloze bootjes vol met als vluchtelingen vermomde terroristen, die in Libische kampen zijn getraind, naar Europa worden gestuurd. Al na enkele mijlen worden die uiterst vriendelijk opgehaald door veerboten en veilig in Italië aan wal gebracht. Gadhaffi is weg, maar de normale burgerbevolking van Libië heeft er een bende ongeregeld voor terug gekregen mede dank zij Amerika en Europa!

Gadhaffi was een Israël hater

Tijdens zijn [eerste toespraak](#) na de val van de Egyptische leider Hosni Moebarak, riep Gadhaffi het PLO-bewind in Ramallah op in opstand te komen tegen Israël. Daarnaast riep hij de Arabisch vluchtelingen op “de grenzen van Israël te overspoelen”. “De [Palestijnse vluchtelingen](#) moeten munt slaan uit de golf van protesten die thans het Midden-Oosten overspoelen”, aldus Gadhaffi. Ook riep hij de Moslimlanden op de krachten te bundelen tegen het verfoeide Westen die volgens hem tot de vijanden van de islam gerekend moeten worden. Hij heeft er trouwens nooit een geheim van gemaakt te streven naar de vernietiging van Israël. In een live tv-debat met Arabische intellectuelen, dat op 4-1-2000 in Libië werd uitgezonden, vertelde Gadhaffi geen toekomst voor Israël te zien in het Midden-Oosten. Hij adviseerde de Israëli's om het land te verlaten en zich in Alaska te vestigen: „doen ze dat niet, dan zal Palestina een begraafplaats voor de Joden worden. Laat ze vertrekken nu het nog kan, en in Alaska een nieuwe staat oprichten, ver weg van de kolkende zee van Arabische volken”, aldus Gadhaffi.

Wat was hij blij met de verkiezing van Barack Hussein Obama, die door hem ‘onze man in het Witte Huis’ werd genoemd. „De moslimwereld heeft de verkiezing van Obama met enthousiasme ontvangen omdat zij weten dat hij van oorsprong stamt uit een moslimfamilie mogelijk zelfs van Arabische afkomst” aldus Gadhaffi. Ook noemde hij de relatie met de Verenigde Staten “uitstekend” en bedankte hij het Amerikaanse volk „de zoon Barack Hussein Obama te hebben gekozen”. De Washington Post schreef op 27 april 2010: „President Obama geniet de steun van één van 's werelds meest prominente leiders. Het is de [Libische dictator en broeder Muammer Gadhaffi](#).”

Muammer Gadhaffi

Gadhaffi, wiens lijfwachten voornamelijk bestonden uit vrouwen, stamt uit een familie van nomadische Bedoeïenen en is geboren in Sirte in juni 1942. Hij kwam op [1 september 1969](#) via een militaire staatsgreep aan de macht en vestigde vervolgens een islamitische dictatuur in Libië. Sinds 15 januari 1970 regeerde hij Libië met ijzeren hand. Vrouwen werden door hem voor onbepaalde tijd in 'rehabilitatie' centra opgesloten wanneer ze werden verdacht van het overtreden van de islamitische gedragsregels. Hij zag zichzelf niet alleen als leider van Libië, maar ook als leider van de gehele Arabische wereld.

Begin jaren zeventig droomde hij hardop van een Groot-Arabisch Imperium, het zogeheten **panarabisme** dat in die jaren erg populair was in het Midden-Oosten. Zo richtte de kolonel in 1972 de “Federatie van Arabische Republieken” op die bestond uit Libië, Egypte en Syrië. De federatie liep snel op de klippen, voornamelijk door onenigheid wie de leider van deze federatie zou moeten worden. In 1974 probeerde hij het opnieuw met het Tunesië van Habib Bourguiba, maar ook die poging bleek slechts een kort leven beschoren. Ook riep hij zichzelf al eens tot ‘koning der koningen van Afrika’ uit. Hij bestuurde Libië volgens zijn zogeheten Derde Universele Theorie die hij had vastgelegd in het Groene Boekje (1976). Daarin heeft hij de islam verweven met socialisme.

Reeds in 1972 werd zijn naam in verband gebracht met de Arabische terreurbeweging Zwarte September die tijdens de [Olympische Spelen van 1972](#) een bloedbad aanrichtten onder de Israëlische sportploeg. Bekend is ook zijn steun aan andere terroristische groepen, zoals de IRA en het Democratisch Volksfront voor de bevrijding van ‘Palestina’. Kadhafi noemt dit geen terreurgroepen maar bevrijdingsbewegingen. Zijn naam wordt ook in verband gebracht met aanslagen op vliegtuigen op de vliegvelden van Wenen en Rome (1985). Ook zou hij

verantwoordelijk zijn geweest voor de bomexplosie in een discotheek in West-Berlijn in 1986 waarbij 3 mensen om het leven kwamen en 200 gewonden vielen. Op 14 en 15 april 1986 bombardeerden Britse en Amerikaanse vliegtuigen een vermeende terroristische basis in Tripoli en Benghazi; hierbij vielen 37 doden, waaronder een vijftien maanden oud dochtertje van Gadhaffi. In oktober 1993 overleefde hij een aanslag op zijn leven door 2000 militairen.

In de tachtiger jaren raakte Gadhaffi in conflict met verschillende buurlanden. Zo bemoeide hij zich met de burgeroorlog in het buurland [Tsjaad](#) en hielp hij de Oegandese dictator [Idi Amin](#) bij diens inval in Tanzania en de verzetsbeweging Polisario in de Spaanse Sahara. Idi Amin, ook wel de *Slager van Afrika* genoemd kon wegens zijn anti-imperialistische stellingname en omdat hij moslim was, voluit op de sympathie en steun van Gadhaffi rekenen. Ook was hij een steunpilaar van het slopersbewind van [Robert Mugabe](#) in [Zimbabwe](#). In Liberia zijn onder de door Gadhaffi getrainde en gefinancierde, Charles Taylor, bij tienduizenden de armen en benen afgehakt. Mensen werden op palen gespietst en langs de toegangswegen naar de hoofdstad Monrovia te kijk gezet.

De "Slachter" Idi Amin

In 1979 kreeg Gadhaffi ruzie met Amerika en in 1984 met Groot-Brittannië. Op 14 en 15 april 1986 bombardeerden Britse en Amerikaanse vliegtuigen een vermeende terroristische basis in Tripoli en Benghazi; hierbij vielen 37 doden, waaronder een vijftien maanden oud dochtertje van Gadhaffi. In oktober 1993 overleefde hij een aanslag op zijn leven door 2000 militairen. De voormalige Amerikaanse president Ronald Reagan noemde hem **"de dolle hond van het Midden-Oosten"**.

Begin 2004 verraste hij de wereld plotseling met de mededeling af te zien van de ontwikkeling van massavernietigingswapens en van terrorisme. Prompt werd hij door de wereldleiders waaronder met name de Britse leiders, tot 'vredesduifje' gebombardeerd. *Van sponsor van het wereldwijde terrorisme tot 'vredesapostel'*. Westerse diplomaten liepen de deur bij hem plat om zaken met hem te doen. Vooral de Britten profiteerden hiervan. De hele wereld sloot de 'vredesapostel' plotseling in de armen. Niemand maalde meer om het feit dat Libië naar schatting 100 ton mosterd en VX-gas bezat en raketten waarmee het Israël bereiken kon. Gadhaffi zei dat hij het initiatief wilde nemen bij het tot stand komen van „een nieuwe wereld zonder massavernietigingswapens en terrorisme” zo meldde het Libische persbureau Jana. Hij zei zijn besluit mede te hebben genomen uit milieuoverwegingen. Hij wilde dat „de kleur van groen de overhand zou krijgen”. Maar Gadhaffi's plannen strookten niet met zijn reputatie van sponsor van het wereldwijde terrorisme.

Ook de Bush-administratie ging akkoord met het herstellen van de politieke en militaire samenwerking met Gadhaffi en begon spoedig daarna met het trainen van Libische militairen en veiligheidsdiensten. Daarnaast voorzag Bush hem van allerlei wapentuig.

De handelsbetrekkingen van Groot-Brittannië waren er ook de oorzaak van Abdel Baset Al-Megrahi, die in 2001 tot levenslang is veroordeeld voor de aanslag op het PanAm vliegtuig boven Lockerbie op valse gronden werd vrijgelaten. Deze vrijlating speelde een belangrijke rol betreffende meerdere handelscontacten die Libië en Groot-Brittannië met elkaar hadden afgesloten. Dat zegt de zoon van Gadhaffi, Saif al-Islam. „Bij alle handelscontracten rond olie en gas met de Britse regering kwam *“De Lockerbie bomber”* steeds opnieuw op de onderhandelingstafel”, aldus Saif al-Islam. De Britse regering ontkent dat met klem en zegt dat zij niet bij de vrijlating betrokken is geweest. „Er is tussen de regering van het Verenigd Koninkrijk en Libië geen enkele afspraak gemaakt met betrekking tot de zaak-Megrahi en de commerciële belangen in dat land” aldus de toenmalige minister van Buitenlandse zaken Milleband.

Een uitgelekt ambtsbericht heeft de Britse regering echter ernstig in verlegenheid gebracht omdat volgens de Amerikanen Groot-Brittannië door Libië onder zware druk is gezet de Lockerbiebomber vrij te laten. Gadhaffi dreigde dat, als de aan 'kanker' leidende Megrahi in Schotland zou overlijden, de handelsrelatie met het Verenigd Koninkrijk volledig zou worden stilgelegd. Ook bedreigde hij de Britse diplomaten in zijn land. Volgens het Amerikaanse ambtsbericht was de Britse regering zo bang dat Gadhaffi zijn dreigementen zou waar maken, dat de Britten van de terrorist af wilden. Megrahi werd zogenaamd vrijgelaten op 'humanitaire gronden' omdat hij binnen een jaar zou sterven. Hij leeft echter nog steeds. Megrahi werd door Gadhaffi's, zoon Saif Al-Islam, als een held in Tripoli binnengehaald.

Lockerbie en rechts de aankomst in Libië van

‘terminale zieke’ Abdel Baset al-Megrahi

Abdel Baset al-Megrahi is een voormalige officier van de Libische intelligentedienst die precies weet wie in Libië achter de bomaanslag zat. In 1999 leverde Gadhaffi enkele vermoedelijk daders uit waarvan uiteindelijk alleen Megrahi, op 21 januari 2001 tot 27 jaar opsluiting (levenslang) werd veroordeeld. Uiteindelijk zat hij maar 8 jaar vast en is half augustus 2009 op medische gronden vrijgelaten. Nog steeds bestaat er twijfel of Megrahi wel de werkelijke dader is geweest. Bijna vijftien jaar na de aanslag gaf de Libische regering in augustus 2003 toe achter de aanslag te zitten en bood geld aan, ter compensatie aan de nabestaanden van de aanslag.

Megrahi keerde terug naar de Libische hoofdstad Tripoli om er zijn laatste dagen in zijn sterfbed te slijten. Groot was dan ook de verbazing dat Megrahi op 26 juli 2011, een maand voor de val van het Libische kolonelsregime, in levenden lijve op de Libische televisie te zien was. De 59-jarige Megrahi zat in [traditionele kleding in een rolstoel](#) en woonde er een pro-Gadhaffi bijeenkomst bij. Zowel de Verenigde Staten als Groot-Brittannië hebben de nieuwe machthebbers, om de uitlevering van Megrahi gevraagd, zodat alsnog rechtvaardigheid tegenover de slachtoffers en hun nabestaanden zou kunnen worden gedaan. Maar volgens het CNN-rapport, heeft de Nationale Overgangs Raad van het rebellenleger verklaard dat zij Megrahi [niet zullen uitleveren](#). “Wij zullen geen enkele Libische burger aan het Westen uitleveren,” zou Mohammed al-Alagi, de minister voor Justitie van de Raad hebben verklaard.

In februari 2010 veroorzaakte Gadhaffi een hoog opgelopen ruzie met Zwitserland vanwege een door de Zwitsers democratisch genomen besluit om de bouw van minaretten te verbieden. Een ontorechte woede daar christelijke heiligdommen in de moslimwereld, als ze er al zijn, met vernietiging bedreigt worden door hordes analfabeten aangemoedigd door gestoorde en corrupte dictators. Gadhaffi riep iedere moslim op tot een heilige oorlog tegen de Zwitsers.

In een toespraak op 10 april 2006 zei Gadhaffi op de Arabische zender Al Jazeera in Timboektoe, de hoofdstad van Mali, dat de islam binnen enkele tientallen jaren geheel Europa zal overnemen. „Wij hebben al 50 miljoen moslims in Europa. Er zijn duidelijke tekenen dat Allah de moslims de overwinning zal schenken over Europa-zonder zwaard, zonder geweren en zonder verovering. De 50 miljoen moslims zullen dit werelddeel in een moslimcontinent veranderen. Wanneer Turkije tot de EU wordt toegelaten, zullen er nog eens 50 miljoen bijkomen. Albanië, met een moslimmeerderheid en Bosnië, waarvan de helft van de bevolking uit moslims bestaat, kloppen ook aan de deur van Europa. Zij zullen op den duur akkoord moeten gaan geheel islamitisch te worden of anders de oorlog aan de islam te verklaren.” Gadhaffi benadrukte dat de lessen van Mohammed niet alleen van toepassing zijn op moslims, maar op de hele wereldbevolking: „Met Mohammed's komst zijn alle bestaande religies komen te vervallen en dienen daarom alle wereldburgers moslim te worden”. Hij vertelde dat het Oude -en het Nieuwe testament, geen enkele waarde hadden omdat deze zijn vervangen door de koran.

In april 2010 was Gadhaffi gastheer tijdens de 22ste conferentie van de Arabische Liga en natuurlijk stelde hij het bestaan van Israël aan de orde. De Liga besloot haar standpunten ten aanzien van Israël niet te wijzigen, en bevestigd dat Israël onder geen enkele voorwaarde mag worden erkend, ook niet als de regering in Jeruzalem aan alle internationale eisen tegemoet zal komen en er een vredesverdrag wordt gesloten. Hoofddoel is nog steeds de „bevrijding van héél Palestina” en de vernietiging van de Joodse staat. De conferentie concentreerde zich met name op de status van Jeruzalem, die door de Liga als een 'Arabische stad' wordt beschouwd. „Oost Jeruzalem is een integraal onderdeel van de 'bezette Palestijnse gebieden' van 1967. Alle procedures die de bezettende Israëlische autoriteiten uitvoeren zijn daarom illegaal, en verandert niets aan zowel de legale status van de nog steeds bezette stad als de politieke status als hoofdstad van Palestina.” Gadhaffi pleitte voor een

Arabische staat onder de naam Isratine en zei dat een goede oplossing te vinden „want ik ben begaan met het lot van de Joden”

Ook de Italiaanse premier Silvio Berlusconi was door Gadhaffi uitgenodigd. Om de deelnemers te paaien riep hij Israël op een eind te maken aan alle bouwactiviteiten en de Golan Hoogvlakte aan Syrië terug te geven als onderdeel van definitieve vredesregeling voor het Midden-Oosten. Berlusconi zij te hopen dat Israël zal luisteren naar „de stemmen van hun vrienden als Italië en de

Verenigde Staten” en riep Israëls premier Benjamin Netanyahu op „concrete stappen te ondernemen het leven van de Palestijnen te verbeteren”.

De vraag is waar de naar schatting 100 ton mosterd en VX-gas en de raketten zijn gebleven. De Duitsers hebben hem deze raketten in de tachtiger jaren geleverd. De chef van de Libische inlichtingendienst Musa Kussa heeft de geheime diensten van de Verenigde Staten en Engeland verteld dat er tienduizenden wapens zijn geproduceerd op 10 verschillende locaties in het land.

Gadhaffi bezat alleen al in Groot-Brittannië onroerende goederen ter waarde van 1.16 miljard euro. Dit heeft het Britse blad The Sunday Times op 6 november 2011 bericht. Gadhaffi had onder meer luxe appartementen in Londen, kantoorgebouwen en een particulier ziekenhuis gekocht. De Britse bezittingen vormen slechts een deel van de aankopen van de voormalige Libische leider.

Ze waren juist van plan hem een prijs te verlenen

Vlak voor de Verenigde Staten en de NAVO besloten Libië aan te vallen en Gadhaffi te verwijderen, was de Verenigde Naties juist van plan hem een prijs te verlenen voor zijn verdiensten voor de mensenrechten in zijn land. Maar van het ene op het andere moment werd hij plotseling van ‘vredesduifje’ weer tot 'dictator' gebombardeerd en ervan beschuldigd zijn volk jarenlang onderdrukt te hebben. Diverse delegaties (waaronder uit Nederland) zeiden met waardering kennis genomen te hebben van de vastberadenheid van het land om de mensenrechten ter plekke te waarborgen, aldus het op 4 januari 2011 uitgegeven [bericht van de Algemene Vergadering van de VN](#). Een deel van deze landen steunden even later het besluit hem te verwijderen en werd hij neergezet als een vreselijke dictator die zijn volk juist jarenlang had onderdrukt.

De Verenigde Naties wilde hem met Europese steun de prijs voor mensenrechten geven.

De barbaarse manier waarop Gadhaffi werd afgemaakt is een voorbeeld voor wat andere Arabische landen te wachten staat. Het gaat om moordende islamitische extremisten die nergens voor terug deinzen. Een mensleven telt niet! De wereldleiders schrikken er niet voor terug om dictators op te ruimen, op wat voor manier dan ook. Zie hoe het Westen heeft meegeholpen de Egyptische leider Hosni Moebarak onder de bus te duwen en de Moslim Broederschap een

flinke zet in de rug te geven. Zie hoe ze de moordende bendes in Syrië steunen. Eén van de belangrijkste doelstellingen van de door Obama en de NAVO gesteunde 'Arabische lente' is de vervanging van deze dictaturen door fundamentalistische moslimregimes die in deze 'bevrijde' landen openlijk de Sharia wetten willen invoeren. Obama, de Britse premier Cameron en de voormalige Franse president Sarkozy zijn erin geslaagd Gadhaffi van het toneel te laten verdwijnen. De manier waarop Gadhaffi door het Westen bij het oud vuil is gezet, doet beseffen dat geen enkel land meer veilig is. Onder het mom van het 'beschermen van de burgerbevolking' worden regimes die zich verzetten tegen buitenlandse (Westerse) inmenging één voor één ten val gebracht.

Honderden milities die meehielpen bij het verdrijven van Gadhaffi zwaaien nu de scepter in steden en regio's en hebben het land te gronde gericht. De Libische tak van IS(IS) telt drieduizend islamitische koppensnellers, met name afkomstig uit Noord-Afrikaanse landen. De plaats Sirte, de geboorteplaats van Gadhaffi, is hun hoofdstad, hun Libische Raqqa en uitvalsbasis. Hier wordt de sharia nageleefd en wordt de burgerbevolking als menselijk

schild ingezet tegen eventuele luchtaanvallen. De VN schatten dat zesduizend mensen vastzitten in gevangenschappen van de revolutionaire brigades, waar wordt gemarteld en vermoord. Er is sprake van willekeurige detenties, buitenrechtelijke executies en andere schendingen van mensenrechten. David Gerbi, een Jood wiens familie 40 jaar geleden uit Libië werd verdreven, kwam vol hoop naar het land terug en wilde de synagoge van Tripoli herbouwen. Hij werd echter met de dood bedreigd en werd gedwongen zijn rehabilitatie pogingen op te geven.

Een van de grote voorstanders van hulp aan de moslimextremisten in Benghazi, in het begin van de opstand, was de Amerikaanse ambassadeur in Libië Christopher Stevens. Dat meldde hij in een rapportage aan Witte Huis. Ondanks zijn steun aan de rebellen werd hij op 11 september 2012 met machinegeweren en raketwerpers vermoord. Ook drie van zijn stafleden, onder wie twee van zijn lijfwachten, kwamen hierbij om het leven. De moordpartij zou een [reactie zijn geweest](#) op een satirisch islamfilmje met de titel: ‘[Innocence of Islam](#)’. In dit filmje wordt de ‘profeet’ Mohammed belachelijk gemaakt. Direct na de aanslag kwamen Obama en Hillary Clinton met het onzinverhaal dat de moord op Stevens, was uitgevoerd door een meute Libische demonstranten die boos waren omwille van het genoemde filmje. Maar het filmje is niets anders dan een valse vlag operatie van Obama en trawanten. De maker van de anti-islam film blijkt niet alleen zelf een moslim te zijn –die nota bene beweerde een christen te zijn-, maar heeft ook nog eens samengewerkt met de Amerikaanse regering. Met andere woorden: de complete film werd mede door toedoen van het Witte Huis in scène gezet. Nakoula is de naam van de moslim die zichzelf op misleidende wijze voordeed als een Koptische-christelijke filmmaker. Deze Nakoula handelde rechtstreeks in opdracht van Witte Huis. Zowel Obama als Clinton logen toen ze voor de camera’s beweerden dat ze niets met de film te maken hadden.

De vermoorde Christopher Stevens

Onderzoek wees echter al snel dat ze leugens verkondigden. Obama probeerde dat later nog te corrigeren door te zeggen dat de aanslag zou zijn uitgevoerd door een kleine radicale groep. Opvallend is ook hoe de *mainstream*-media de [misdad van Obama in Benghazi](#) heeft helpen toedekken.

Het ging om een aanval met voorbedachten rade, die niets te maken had met een anti moslim video. In [deze video](#) die de boodschap van Hillary aan de Amerikaanse bevolking laat zien net na de aanslag, legt zij uit dat deze aanval plaatsvond door moslims als reactie op een voor hen beledigende film. Er is door [onderzoekswerk van Judicial Watch](#)

informatie boven water gekomen waaruit blijkt dat ze heeft staan liegen. Via de Freedom of Information Act hebben zij [de hand weten te leggen](#) op documenten waarin onder ander het verslag (transcript) staat van een telefoongesprek tussen Hillary Clinton en de Egyptische premier, Hisham Kandil waarin het volgende door haar werd gezegd, net voordat zij publiekelijk haar boodschap aan het Amerikaanse volk had gegeven. “Wij weten dat de aanval in Libië helemaal niets te maken had met de film”, zei Clinton tegen Kandil. “Het was een geplande aanval, geen protest”. Waarop Kandil antwoordde: “Je maakt toch geen grap, want gebaseerd op de informatie die wij vandaag hebben gezien, denken wij dat de groep die de verantwoordelijkheid heeft geclaimd gelieerd is aan Al Qaeda”.

De barbaarse moord op Stevens heeft helemaal niets te maken met het filmje maar was [vooraf gepland](#) waarbij heel bewust de datum 11 september 2001 werd uitgekozen. Op 18 september 2012 schreef de Israëlische krant Arutz-7 dat de moord op Stevens geen spontane volkswroede was maar een geplande aanslag. Een voormalige piloot die voor de CIA werkte onthult dat [Stevens](#) werd vermoord om te voorkomen dat de rechtstreekse wapenleveranties van de VS aan Al-Qaeda aan het daglicht zouden komen. Volgens de piloot zijn geheime CIA-wapenleveranties al jaren aan de orde van de dag. Ambassadeur Stevens zou geklaagd hebben over de aan islamitische jihadisten verstuurd Amerikaanse wapens, inclusief Stinger-luchtafweerraketten. Deze gang van zaken wijst erop dat Stevens werd vermoord nadat hij het ministerie had laten weten dat hij tegen de levering van hittezoekende raketten en andere wapens aan Al-Qaeda was. De terreuraanval op het consulaat in Benghazi zou dan een dekmantel zijn geweest om Stevens permanent het zwijgen op te leggen. De raketten en andere wapens werden -en worden- met C-130 toestellen naar Libië, Turkije en Jordanië gevlogen, en daar aan Al-Qaeda gegeven. In verband met deze gebeurtenis kreeg Hillary Clinton de bijnaam: “**de slager van Benghazi**”.

[Zo wreed was Gaddafi](#)

Uit het Duits vertaald door E.J. Bron (www.ejbron.wordpress.com)

Dat Gadhaffi niet alleen maar een megalomane schurk was mag blijken uit de volgende voorbeelden. (1) De stroom was gratis voor alle burgers. (2) De staatsbanken verstrekten bij wet renteloze leningen aan alle burgers. (3) Een eigen huis hebben gold een mensenrecht in Libië. (4) Alle jonggehuwden kregen 50.000 dollar. Dit geld moest het mogelijk maken voor de mensen om hun eerste woning te kopen. (5) Onderwijs en geneeskundige behandelingen waren gratis in Libië. Voordat Gaddafi aan de macht kwam, kon slechts 25% van de Libiërs lezen. Gedurende zijn bewind was dat opgelopen tot 83%. (6) Als Libiërs carrière wilden maken in de landbouw, kregen ze bouwland, een boerderij, gereedschap, zaaigoed en vee als snelstart voor hun boerderijen en dat allemaal gratis. (7) Als een Libiër een auto kocht, subsidieerde de regering 50% van de prijs. (8) De prijs van een liter benzine was onder Gadhaffi omgerekend € 0,10. (9) Als een Libiër na zijn studie geen werk kreeg, betaalde de staat het gemiddelde inkomen van het beroep waarin hij werk zocht, totdat er een goede baan werd gevonden. (10) Moeders die een kind baarden, kregen 5000 dollar. (11) 25% van de Libiërs heeft een hogeschool diploma. (12) Gadhaffi startte het "Great-Man-Made-River-Project" (GMMRP) in Libië. Het is het wereldwijd grootste drinkwater-pijplijn-project voor een betere watervoorziening van de bevolking en de landbouw.

Sinds het Westen onder leiding van Washington en Brussel Gadhaffi van het toneel hebben verdreven, is Libië verworpen tot een puinhoop en moordende islamitische barbaren. Men heeft zodoende de weg vrijgemaakt voor honderdduizenden *economische vluchtelingen* die via de stranden van Libië de oversteek naar Italië hebben gemaakt en vervolgens naar de rest van Europa. In een telefoongesprek op 25 februari 2011 met *zijn vriend*, de voormalige Britse premier Tony Blair [waarschuwde Gadhaffi](#) dat de islamitische terreur zich zou verspreiden over heel Noord-Afrika en eveneens Europa zou treffen als hij uit de macht zou worden verwijderd.

Gadhaffi had te strijden tegen de kliek in Washington en in Brussel, tegen gruwelijkheden en tegen verraad. Hij werd in het Westen een gestoorde gek genoemd en een krankzinnige. Libië was onafhankelijk en vrij maar is door het ingrijpen van de Westerse leiders veranderd in een woestijn van elkaar bestrijdende islamitische bendes. Weg vrijheid, weg gratis huizen, weg vrije medicijnen, weg educatie en als ze honger hadden gaf Gadhaffi ze te eten. *'Gelukkig hebben Barack Hussein Obama, de leiders in Brussel en de NAVO, het Libische volk van deze tiran bevrijd'*.

Het Great-Man-Made-River-Project

De profeet Ezechiël meldt dat zich onder Gogs krijgsbenden ook de Puteeërs van de partij zullen zijn. (Ezechiël 38:5) Het gaat om de bewoners van de huidige landen Algerije, Tunesië en Libië. Put is een nakomeling van Cham, de zoon van Noach.

Overige bronnen: Israelinsider, "Libyan disramament: another attack on Israel?" door Ariel Pasko, 23-12-2003. WorldNetDaily, Gadhaffi armed al-Qaeda with bio-chem wapens, 28-12-2003. Middle East Newslines, 5 mei 2005. U.S. Prepares for Military ties with Libya.

Israelinsider, "Libyan disramament: another attack on Israel?" door Ariel Pasko, 23-12-2003. WorldNetDaily, Gadhaffi armed al-Qaeda with bio-chem wapens, 28-12-2003.

Terug naar: [Inhoud](#)